چۆن بـــووم بە شـــاعیر؟ … جەلال قادر

برادەرێکی منداڵیم هەبوو ناوی شەماڵ بوو. من و شەماڵ سەرسەری و چەقۆ وەشێنی (ڕەحیماوە) بووین. کەس نەیدەوێرا شان لە شانمان بدات. بەداخەوە زۆری نەبرد ماڵی شەماڵ باری کرد بۆ سلێمانی!

هەر کە خەڵکی ڕەحیماوە زانیان من بە تەنیام، گەلێ کەمەیان لێکردم و تێریان تێهەڵدام.

لەپاش چەند ساڵێك ڕۆژێکیان دایکم وتی دەچین بۆ سلێمانی و سەردانی ماڵی (شەماڵ)دەکەین.

لەخۆشیا خەریك بوو باڵ بگرم.

لەژیانمدا حەزم لە سێ شتی شاری سلێمانییە: گەزۆکەی، شەربەتی مێووژ و کچەکانیان کە کاتێك دەڕۆن بە ساقەو بم.

سەردانی ماڵی (شەماڵ)ی برادەرمان کرد. دامربەکسێکم بەدیاری پێشکەش بە (شەماڵ) کرد، وتی هەتیو ئەوە چییە پێت؟

دەچین کوڵانی گەڕەکی پێدە ترسێنیین.

بیشارەوە… ئەم شارە شەقاوەی وای تیایە دوو چەقۆش تەرح دەدەن.

ئینجا شەماڵ وتی: با بچین بۆ گەڕان.

وتم: من حەزم لە گەزۆ و شەربەتی مێووژە.

لەگەڵ شەماڵ چووین بۆ ناو شار…گەزۆ و شەربەتی مێووژمان خوارد.

ئەوەی سەرنجی ڕاکێشام شەماڵی برادەرم لە هەرکتێبخانە و ڕۆژنامەفرۆشێك، قەدەرێك ڕادەوەستا و مانشێتەکانی دەخوێندەوە .

لەبیرمە نامیلکە بچکۆلانەکەی (عەبدوڵا پەشێوی) دەخوێندەوە وتی: ئەگەر پارەم هەبوایە ئەم کتێبەم دەکڕی.

منیش کتێبەکەم گرتە دەست و خوێندمەوە(شەو نییە خەونتان پێوە نەبینم)!

گەڕاینەوە ماڵ. ئێوارە کە تاریك داهات. شەماڵ دەفتەرێکی دووسەد لاپەڕەیی دەرکرد. وتی: ئەمە هەمووی شعری خۆمە و نووسیومەتەوە.

ئینجا هەستم کرد شەماڵ گۆڕاوە و بووە بە شاعر

لێمپرسی: چۆن دەبێت بەشاعر؟

وتی: دەبێت عاشق بیت.

لە فکری خۆم وتم جا کێ عاشقی من دەبێت لەو (ڕەحیماوە) یە هەموو دەمناسن، کە پیس و پێخۆم!

شەماڵ دەستیکرد بە شیعر خوێندنەوە منیش تەقەی سەرم دەهات.

لێمپرسی: باشە تۆ عاشقی کێ بوویتە؟ کچێکی گەڕەکە شەو دەیبینین.

وتم: ئەرێ ئەو کچە بۆ تۆ دەڵێت بە ساقەو بم؟
هەر کە بمبینێ وادەڵێت.
ئینجا وتم: شەماڵ گیان… دیارییە کم بۆت هەیە دەتدەمێ بەس تووخوا لێم تووڕە نەبیت؟
فەرموو…
لەژێر قەمیسەکەمەوە کتێبەکەی (پێشەو)م خستە بەردەمی.
بەسەرسووڕمانەوە پرسی: هەتیو ئەمەت لەکوێ بوو؟
لە کتێبخانەکە دزیم… بۆ تۆ…
ئای کە ڕەفیقی چاکیت… لە جارێکیتر نەکەی لەم شارە دزی بکەیت، چونکە خەڵکی. ئەرێ لە تۆ زۆڵترن.
دوای ئەوەی شەماڵ چەند کۆپلە شیعرێکی بۆم خوێندەوە، دنیا تاریك ببوو. وتی: (بەخێ)گیان هەستە بابڕۆین دەنکەکەمت پێ بناسێنم.
لەپاش ئەوەی چەند کووچەیەکمان بڕی لەژێر دارێتوویەك وەستاین و چاوەڕوان بووین!
لەپڕ کچێك کە دەتگووت مانگە، لەدرەختەکە نزیك کەوتەوە.
بە دەنگێکی ناسك وتی: (شەماڵ) گیان. بەساوقەوبم …ئەوە خۆتی؟
بەڵێ…ئەمەش ڕەفیقەکەمە کە بۆم باس کردی.
دوای چەنی چاکی کە من زمانم تێك ئاڵا بوو، ئەوانش پێمپێدەکەنین.
شەماڵ دەفتەرێ شعرەکەی دەرهێنا و چەند کۆپلە شعرێکی خوێندەوە، ئینجا دەفتەرەکەی دایە دەستم و وتی: بەڵێ …سەر کەڕان و چاوەڕووانم کە.
دوورکەوتمەوە و بڕیارمدا هەر کە بگەڕێمەوە ڕەحیماوە یەکسەر عاشق بم و شیعر بنووسم!
کە (شەماڵ)ی برادەرم گەڕایەوە لام. وتی هەتیو دەنگەکەم جوانبوو ؟
وتم: خواوبەت، ئەگەر ئەمە دەنکی من بێت یەك دیوان شیعری بۆ دەنووسم!
ئەو شەوە لە سلێمانی خەوم زڕا …دەمگووت تۆبڵێی منیش بتوانم عاشق بم و شیعر بنووسمەوە؟!
کە گەڕاینەوە بۆ کەرکووك، لەماوەیەکی کەمدا خوو و ڕەوشتم گۆڕا، هەرچەندە عاشق نەبووم، بەڵام توانیم ببم بە بەناوبانگترین شاعیری گەڕەکی (ڕەحیماوە)
چونکە دەفتەر شیعرەکەی (شەماڵ)ی برادەرم دزی بوو!

١ی نیسانی ٢٠١٨